

Biblioteques sense fronteres

El projecte del grup de conta contes 'Vivim del Cuentu' ha impulsat la creació d'una biblioteca a Bolívia i a Nicaragua

ANNA DALMAU

"Com pot ser que al món hi hagi nens que creixen sense contes? No, si us plau! No hi ha res millor que fer volar la imaginació tal com es fa a través dels contes". A partir d'aquesta premissa, l'Oriol Toro i altres membres del grup de conta contes *Vivim del Cuentu* van decidir engegar el projecte 'Biblioteques sense fronteres' per acostar els llibres i la lectura als infants de països en vies de desenvolupament.

"Tot neix al 2003, quan vaig anar a Bolívia per a l'adopció de la meva neboda que surt de l'Hogar Virgen de la Esperanza, un orfenat que hi ha a El Alto", recorda Toro, un dels impulsors del projecte. La realitat d'aquell indret el va deixar inquiet, tenia clar que "volia i havia de fer alguna cosa" i dos anys més tard, quan va acabar la carrera universitària, va posar fil a l'agulla. Va consultar diversos projectes que es feien a Bolívia, però cap no l'acabava de convèncer. Així que es va dir: "A l'orfenat de la meva neboda no hi havia cap biblioteca i seria genial que els infants en tinguessin una per consultar i llegir contes".

De El Alto a Estelí

El primer pas va ser posar-se en contacte amb els esplais, les escoles i els centres cívics que coneixien i impulsar la campanya 'Un llibre i un euro per a Bolívia'. "Un euro no és res, però si reculls 4.000 llibres, amb els 4.000 euros més una subvenció que ens va arribar caiguda del cel, vam poder portar el material cap a Bolívia i allà vam dotar una biblioteca infantil que va començar obrint només tres hores al dia i exclusivament per als infants de l'orfenat, però avui la utilitzen tots els infants de les escoles del barri i s'ha convertit en un espai per fer-hi els deures", explica l'Oriol.

Dos anys més tard, 'Biblioteques sense fronteres' canvia de destí i aterra a Nicaragua, en concret, a la Fundació Cristal de la ciutat d'Estelí. "Va donar-se la casualitat que a l'estiu uns companys del grup van estar fent un projecte musical en unes escoles de Nicaragua i ens van comentar que des d'allà també estarien interessats en un projecte com el nostre". L'Oriol i les altres sis persones involucrades en la iniciativa es van assabentar que la Fundació Cristal, coordinada per una catalana, tenia una escola però no disposava de cap biblioteca. Així que "vam portar gairebé tots els llibres a Nicaragua i en vam enviar uns quants a algunes biblioteques de Bolívia que també hi estaven interessades".

L'Oriol recorda que en aquesta campanya van recollir el doble d'exemplars que en la primera edició, però també explica que si bé a Bolívia l'espai ja disposava de prestatgeries per omplir-les i convertir-lo en una biblioteca, a Nicaragua es van trobar amb "un garatge rònc, brut, ple de pols, sense llum i amb les parets d'obra vista". Però amb la feina conjunta d'un fuster, un electricista i la dedicació de tots set en les tasques de neteja i en tot allò que restava, van aconseguir inaugurar la biblioteca el 26 d'agost de 2008. "Vam fer un espectacle de contes i fins i tot van venir uns folkloristes nicaragüencs a ballar danses tradicionals", explica. La propera fita de 'Biblioteques sense fronteres' serà l'any vinent. "És un projecte bianual perquè tot i que la

El projecte és bianual i es preveu crear una nova biblioteca el 2010

subvenció t'ajuda a suportar el cost de l'enviament de llibres, la creació de la biblioteca, el viatge i l'estada ens ho costegem nosaltres i *viure del cuentu* tampoc no et dona uns rèdits suficients com per poder permetre't el luxe de marxar cada estiu a Nicaragua, a Bolívia o a un lloc així", reconeix l'Oriol. I conclou, convençut: "Però sí que hi haurà una propera biblioteca al 2010".

Més informació:
www.vivimdelcuento.org

Consulta el vídeo de l'entrevista íntegra a l'Oriol Toro a www.engrup.cat/engruptv.asp

Els perquès del projecte

L'Oriol Toro té clars els beneficis que aporta crear una biblioteca en països com Bolívia o Nicaragua:

"Els infants d'allà no estan acostumats a veure literatura infantil, creixen sense contes. Hi ha molta narració oral però no hi ha contes físics perquè resulta molt car".

"A part, la biblioteca també es converteix en un espai de consulta per als més grans, que hi poden fer els deures, deixen d'estar al carrer i estimulen la intel·ligència".

"I també s'aconsegueix que els infants es motivin per saber què hi diu, en aquells llibres. La taxa d'analfabetisme en aquests països és increíble. Si es motiven per llegir, s'està fent una petita tasca d'alfabetització que els serà útil per a després seguir amb els estudis".

Foto: vivimdelcuento.org